

תהלים • פרק ל"ט

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this moving kapitel, Dovid HaMelech shares his deep struggle to remain silent and guard his tongue from sinning even when facing the provocations of the rasha. He pours out his heart to Hashem, reflecting on the fleeting nature of human life and how all of man's worldly pursuits are but a passing breath. Recognizing his own vulnerability and pain, Dovid places his ultimate hope only in Hashem, crying out for forgiveness from his sins and begging Hashem to hear his tears and ease his suffering.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

לִמְנַצֵּחַ לִידִיתוֹן [לִידִיתוֹן] מִזְמוֹר לְדָוִד:

אִמְרָתִי אֲשַׁמְרָה דְּרָכִי מִחֲטוּא בִּלְשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לִפִּי מִחֲסוֹם בְּעַד רָשָׁע לִנְגִידִי:

נֶאֱלַמְתִּי דּוּמִיָּה הֶחֱשִׁיתִי מְטוֹב וְכֹאכִי נֶעְכָּר:

חֶסֶלִבִּי בְּקֶרְבִּי בִּהְגִּיגִי תִבְעַר־אֵשׁ דִּבְרָתִי בִּלְשׁוֹנִי:

הוֹדִיעֲנִי יְהוָה קֶצֶי וּמִדַּת יָמֵי מַה־הִיא אֲדַעַה מַה־חֲדָל אֲנִי:

הִנֵּה טַפְחוֹת נִתְּתָה יָמִי וְחֻלְדֵי כְּאִין נִגְדָה אֶף כָּל־הֶבֶל כָּל־אָדָם נֹצֵב סֵלָה:

אֶף־בְּצִלָּם יִתְהַלֵּךְ־אִישׁ אֶף־הֶבֶל יִהְיֶה מִיּוֹן יִצְבֹּר וְלֹא־יָדַע מִי־אִסְפָּם:

וְעַתָּה מַה־קְוִיתִי אֲדֹנָי תוֹחֲלֹתִי לָךְ הִיא:

מִכָּל־פֶּשַׁעִי הֲצִילֵנִי חֲרַפְתָּ נָבָל אֶל־תְּשִׁימֵנִי:

נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח־פִּי כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ:

הִסַּר מִעָלַי נִגְעָה מִתַּגֵּרַת יָדְךָ אֲנִי כִלִּיתִי:

בְּתוֹכָחוֹת עַל־עוֹן יִסְרָתָּ אִישׁ וּתְמָס כָּעֵשׂ חֲמוּדוֹ אֶף הֶבֶל כָּל־אָדָם סֵלָה:

שָׁמַעְהָ־תִפְלָתִי יְהוָה וְשׁוֹעַתִּי הָאֲזִינָה אֶל־דַּמְעָתִי אֶל־תִּחַרְשׁ כִּי גֵר אֲנִי עִמָּךְ תוֹשֵׁב בְּכָל־אֲבוֹתִי:

הֲשַׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה בְּטָרָם אֵלֶּךְ וְאִינֶנִּי: